N°. 112. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is [illegible] cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

VRIJDAG 11 MEI.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 7den Mei 1860, n°. 51, zijn, op grond van art. 26 der wet van den 13den Augustus 1857 (*Staatsblad* n°. 103), pensioenen verleend ten laste van den Staat aan:

Emmanuel Johannis Bernardus Gerardus Hulshof, zich noemende *Johannis Hulshof*, gewezen hoofdonderwijzer te Zwolle, gemeente Eibergen, ten bedrage van f 179 's jaars;

W. van Hemert, gewezen hoofdonderwijzer te Ommeren, gemeente Lienden, ten bedrage van f 186 's jaars;

H. Lens, gewezen hoofdonderwijzer te Overlangbroek, gemeente Langbroek, ten bedrage van f 163 's jaars;

Martin Martens, zich noemende en schrijvende *Marten Jacobus Martens*, gewezen hoofdonderwijzer te Nyland, gemeente Wijmbritseradeel, ten bedrage van f 224 's jaars;

H. Prikken, gewezen hoofdonderwijzer te Giethoorn, ten bedrage van f 810 's jaars;

Geert Raake, zich noemende *Geert Roelofs Raak*, gewezen hoofdonderwijzer te Hollandsche Veld, gemeente Hoogeveen, ten bedrage van f 305 's jaars;

M. Zegers of *Zeegers*, gewezen hoofdonderwijzer te Maasbree, ten bedrage van f 252 's jaars.

Bij Koninklijk besluit van den 4den Mei 1860, n°. 54, is aan den Minister van Staat mr. *J. K.* baron *van Goltstein*, laatst Minister van Buitenlandsche Zaken, een pensioen verleend van f 2725, op grond van art. 11 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), gewijzigd bij die van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49).

Zijne Majesteit heeft goedgevonden, bij besluit van den 4den Mei 1860, n°. 60, te bepalen, dat de bij art. 3 van het bij Hoogstdeszelfs besluit van den 25sten April 1857, n°. 81, goedgekeurde reglement voor het Koninklijk Instituut voor de Marine te Willemsoord, bedoelde commissie tot het doen van inspectie van gezegd Instituut, voor dit jaar, zal bestaan uit:

den vice-admiraal *D. Bijl de Vroe*, directeur en kommandant der marine te Willemsoord, als voorzitter;

den hoogleeraar *C. van Heynsbergen*,

de kapiteins ter zee *J. J. van der Moore* en *G. Fabius*, en

de kapitein-luitenants ter zee *J. van Maurik* en *J. P. G. Muller*, als leden.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van den 10den dezer heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken goedgevonden te bepalen, dat de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het hoofdkiesdistrict Hoorn, ter vervanging van jhr. mr. *D. van Akerlaken*, op Dingsdag den 29sten Mei aanstaande zal plaats hebben, en dat, zoo eene herstemming noodig is, deze op Dingsdag den 12den Junij daaraanvolgende zal geschieden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Van onderscheiden zijden ontvangt men de bevestiging van het berigt dat Garibaldi aan het hoofd eener gewapende expeditie naar Sicilie vertrokken is, doch het is nog onbekend naar welk punt van de Siciliaansche kust hij zich gerigt heeft, en of hij er werkelijk is geland.

De *Indépendance Belge* van gisteren zegt: » Garibaldi is in den nacht tusschen den 5den en den 6den dezer vertrokken. Het Sardinische gouvernement had maatregelen genomen om het vertrek der expeditie te beletten en zich voor verwijten van den kant der Europesche diplomatie te beveiligen. Maar het is eene vruchtelooze poging geweest; de maatregelen zijn door het beleid van den vermetelen voorvechter der Italiaansche onafhankelijkheid verijdeld. Het spreekt van zelf, dat het Turynsche kabinet wegens het mislukken dier pogingen door zijne tegenpartijders van geheime medepligtigheid in den aanslag van Garibaldi beschuldigd wordt; terwijl van den anderen kant de partij der Italiaansche heethoofden, vooral te Milaan, in hare verontwaardiging over de barbaarsche handelwijze van het Napelsche krijgsvolk in Sicilie, zich daarover grootelijks verblijdt als over eenen zwaren slag voor de staatkunde van den heer Cavour, en dezen staatsman beschuldigt van de zaak der Italiaansche eenheid te willen verraden. Men ziet dus, dat er thans geheel tegenstrijdige beschuldigingen tegen den heer Cavour worden ingebragt. De voorstanders der Italiaansche beweging wijzen tot staving hunner verwijten op de omstandigheid, dat de commissie, welke giften inzamelt voor het fonds tot het aankoopen van een millioen geweren ter wapening van het Italiaansche volk, aan Garibaldi, door wiens toedoen die inzameling aangevangen is, zou geweigerd hebben, de reeds uit dat fonds aangekochte wapenen tot zijne beschikking te stellen. Deze weigering zou voor eene korte wijle Garibaldi moedeloos gemaakt en de uitvoering van zijn plan vertraagd hebben; maar hij zou zich daarop tot eene in Engeland gevestigde commissie, welke sedert eenigen tijd bezig is, geld en wapenen ten dienste der zaak van Italie's onafhankelijkheid bijeen te brengen, gewend en door haren bijstand de voor zijne expeditie noodige wapenen verkregen hebben. Ook de Engelsche consul te Genua zou niet vreemd aan het voorgevallene zijn; hij zou geld hebben verschaft, alsmede de Malteser scheepspapieren, met hulp van welke Garibaldi niettegenstaande het toezigt van de Sardinische overheden heeft kunnen in zee steken.

» Volgens geruchten zou de expeditie van Garibaldi uit verscheiden schepen bestaan; deze zouden op verschillende punten in zee gestoken zijn, om zich bij het eilandje Capraja, nabij de noordkust van Corsica, te vereenigen en van daar gezamenlijk den togt voort te zetten.

» Indien het Garibaldi gelukt, aan de Napelsche en Sardinische oorlogsschepen, welke in de wateren van Sicilie kruisen, te ontsnappen en met zijne krijgsmagt op de Siciliaansche kust te landen, zal het weldra blijken, of hij in zijn verderf geloopen is, gelijk men zou denken naar de officiele berigten uit Napels, welke Sicilie als geheel tot orde en rust teruggekeerd voorstellen, dan wel of de opstandelingen door zijne komst in staat zullen gesteld worden om ook de kuststeden, alwaar naar het zeggen hunner vrienden de koninklijke troepen eene wijkplaats zouden gevonden hebben, te vermeesteren."

De Londensche *Morning Post*, lord Palmerstons orgaan, deelt in zijn nommer van eergisteren berigten uit Napels mede, volgens welke gansch Sicilie in staat van revolutie zou verkeeren, en zegt verder: » De bevolking van Palermo en Messina is buiten staat om tegen het sterke garnizoen en tegen de vuurmonden der citadellen iets te ondernemen; daarom houdt zij zich thans stil, en dit wordt in officiele berigten als eene volkomene herstelling der orde voorgesteld; maar het lijdt geenen twijfel, dat zij slechts op eene gelegenheid wacht, en als één man zal opstaan zoodra er eenige kans op goeden uitslag eener oproerige beweging bestaat.

» Het is eene uit het oogpunt der staatkunde hoogst gewigtige omstandigheid, dat vereeniging der Italianen onder de nationale vlag en onder den constitutionelen schepter van Koning Victor Emanuel bij deze Siciliaansche beweging de leus en het wachtwoord is. In 1848 wilden de Sicilianen zich niet aan de Italiaansche beweging aansluiten; en dit was eene van de omstandigheden welke haar deden mislukken en wijlen Koning Ferdinand in staat stelden om zijn gezag op Sicilie te herstellen.

» Thans schijnen de Sicilianen die feil te willen vermijden: aldaar, even zeer als in Midden-Italie en Lombardye, heerscht de overtuiging, dat vereeniging van al de Italianen onder het bestuur van Koning Victor Emanuel een volstrekt onmisbaar vereischte voor Italie's onafhankelijkheid en vrijheid is. In het gemoed der bevolking is de betrekking met het thans regerende geslacht reeds geheel te niet gedaan. Het mag een langdurige strijd worden; de opstand mag tijdelijk worden bedwongen; maar dit staat vast: het is niets anders dan eene nieuwe en loffelijke wending van dezelfde nationale beweging, welke reeds tot de vereeniging van Lombardye en van Midden-Italie met Sardinie heeft geleid."

Eenen gansch anderen toon voeren de ministeriele dagbladen van Parijs: wel verre van de revolutionaire beweging op Sicilie aan te moedigen, berispen zij de expeditie van Garibaldi en stellen ze met de ondernemingen der Noord-Amerikaansche vrijbuiters, ja met zeerooverij gelijk.

— Toen de generaal de Lamoricière dezer dagen, op zijne reis van Rome naar Ancona, te Pesaro kwam, weigerde het muziekcorps van de gewapende burgerij bij zijnen intogt te spelen, en het is uit dien hoofde door den generaal ontbonden. Dit wordt ook door den Romeinschen correspondent van een kerkelijk gezind dagblad, de *Gazette de Lyon*, medegedeeld.

FRANKRIJK.

Het Fransche gouvernement heeft dezer dagen bij eene circulaire van den minister van openbaar onderwijs en eeredienst aan de bisschoppen te kennen gegeven, hoe zij zich zullen hebben te gedragen ten aanzien der geldleening voor de pauselijke schatkist, waarvoor in de meeste christenlanden van Europa van 1 Mei tot 15 Junij aanstaande kan worden ingeschreven. In deze circulaire wordt gezegd, dat het gouvernement de deelneming in die, gelijk in elke andere buitenlandsche geldleening zal vrij laten, maar daarvan geene gelegenheid tot godsdienstige demonstratien wil gemaakt hebben, en dat alzoo de geldleening geen onderwerp van bisschoppelijke mandementen, noch aanleiding tot gezamenlijke handelingen van de geestelijkheid mag zijn, en dat priesters of andere

geestelijke personen, daarvoor willende inschrijven, zulks ieder afzonderlijk en als particulier persoon zouden moeten doen. Dit strookt met de reeds vroeger door het pauselijke gouvernement gegeven voorschriften, volgens welke de inschrijvingen door de pauselijke nuntiussen, de pauselijke consuls en vice-consuls en door bepaaldelijk aangewezen bankiers, maar niet door de bisschoppen, moeten worden aangenomen.

— Dezer dagen zou te Parijs een vlugschrift van eenen bekenden schrijver van demokratische denkwijze, getiteld *de Rhijngrenzen*, in druk uitgegeven worden. Volgens berigt uit Parijs van eergisteren is de uitgifte door een verbod van wege de hooge regering belet. Naar gezegd wordt, had dit geschrift ten doel, te betoogen dat Europa niet tot rust zou komen, tenzij de verdragen van 1815 geheel vernietigd en aan Frankrijk de zoogenaamde natuurlijke grenzen hergeven wierden.

— De Parijsche correspondent der *Morning Post* zegt in een schrijven, hetwelk door dat blad eergisteren is medegedeeld: » Het Fransche gouvernement betoont thans veel inschikkelijkheid jegens Sardinie. De nieuw getrokken grenslinie geeft, uit het militaire oogpunt beschouwd, aan dat land meer voordeelen dan het gehoopt had. De heer Cavour heeft moeite gedaan om het vertrek van Garibaldi naar Sicilie te beletten: is het niet gelukt, dan is het niet te wijten aan de Sardinische overheden te Genua, althans was aan deze bevel gegeven om te beletten dat er van daar manschappen of wapenen, naar Sicilie gezonden wierden. De Siciliaansche beweging wordt door het Fransche gouvernement niet ondersteund; het wenscht Italie in rust te zien; in dezen geest is Keizer Napoleon te Turyn en te Weenen werkzaam, en wel met vooruitzigt op goede vruchten.

» De betrekking tusschen Frankrijk en Denemarken is naauwer geworden sedert de komst van den nieuwen Deenschen gezant te Parijs; hij heeft, naar gezegd wordt, in last een vriendschaps-verbond met Frankrijk te sluiten, ten einde voor Denemarken ondersteuning van die mogendheid in de zaak van Sleeswijk-Holstein te verwerven. Denemarken meent dat Engeland in die zaak op de hand van Pruissen zou zijn; maar het is klaarblijkelijk Engelands belang het Deensche rijk tegen verkleining en splitsing te behoeden."

In een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Parijs van eergisteren wordt als gerucht medegedeeld, dat de heer Benedetti, een hoofdambtenaar van het Fransche ministerie van buitenlandsche zaken, en die bij hetzelve inzonderheid met de leiding der politieke betrekkingen belast is, zich binnen kort met eene bijzondere zending van Keizer Napoleon naar het Deensche en het Zweedsche hof zal begeven.

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van den 7den is door den minister van oorlog, in antwoord op eene interpellatie, medegedeeld dat de Engelsche krijgsmagt, welke voor de expeditie tegen China bestemd is, uit omstreeks veertien duizend man bestaat. Hij ontveinsde echter niet, dat deze magt zou moeten worden vermeerderd, indien het in China werkelijk tot eenen strijd van eenigen duur kwam.

Een van de leden, de heer Digby Seymour, heeft aangekondigd, dat hij in de zitting van het Lagerhuis van den 11den dezer de aandacht op den tegenwoordigen staat der Engelsche wetgeving betrekkelijk aanzeiling op zee, voor zoo veel buitenlandsche schepen aangaat, zou vestigen, en voorstellen zou Harer Majesteits gouvernement uit te noodigen om in overleg met de regeringen van andere landen internationale bepalingen omtrent de verpligtingen der reeders in geval van aanzeiling vast te stellen.

Te Chatham zijn dezer dagen twee kanonneerbooten op last der Admiraliteit onderzocht, en bevonden door verrotting van het hout geheel onbruikbaar geworden te zijn, zoodat er bevel is gegeven om ze terstond te sloopen. Deze vaartuigen zijn, met de andere kanonneerbooten van de te Chatham vereenigde flotille, slechts omstreeks vijf jaren geleden, gedurende den oorlog tegen Rusland, door particuliere aannemers voor rijks rekening gebouwd; maar ten gevolge van de slechte bewerking en van het gebruik van ongeschikt hout zijn zij thans reeds geheel onbruikbaar, waardoor het land groote schade lijdt.

Men verwacht dat van de andere kanonneerbooten vele in denzelfden staat zullen worden bevonden. In de zitting van het Lagerhuis van den 7den dezer hebben twee leden aangekondigd, dat zij omtrent deze zaak inlichtingen vragen en des noods eene enquête voorstellen zouden. Reeds nu zien velen daarin een bewijs, dat het niet raadzaam is, het bouwen van oorlogsschepen aan de particuliere nijverheid op te dragen.

NASCHRIFT.

PARIJS, 10 Mei. De *Moniteur* berigt dat de raad van koophandel, die belast is met het houden eener enquête betrekkelijk de uitvoering van het met Engeland gesloten handelsverdrag, zich verleden Maandag vereenigd heeft, en geregeld op Maandag, Donderdag en Vrijdag van elke week zal vergaderen.

MADRID, 9 Mei. Gisteren zijn te Alcala de Henares drie honderd man van de strafcompagnien aan het muiten geslagen. De burgerwacht heeft de orde hersteld; maar er zijn bij die gelegenheid betreurenswaardige ongelukken voorgevallen.

De onderhandelingen met de Vereenigde Staten over de voor Miramon bestemde en bij Cuba aangehouden schepen worden voortgezet.

LONDEN, 9 Mei. De *Globe* van heden avond beweert dat Engeland toestemt in het houden eener conferentie op den grondslag van art. 92 der Weener congresacte, en voorstellen zal het meir van Genève neutraal te verklaren en de oevers van dat meir geheel aan Zwitserland toe te kennen.

Volgens een berigt uit Genève van heden heeft de Bondsraad eene Fransche nota ontvangen, waarin over beleedigingen en mishandelingen, aan Franschen in Zwitserland aangedaan, geklaagd en gevorderd wordt dat er maatregelen genomen worden om daaraan een einde te maken. Uit een officieel onderzoek is intusschen gebleken dat de klagten van Frankrijk volstrekt ongegrond zijn. Heden komen de nieuwe bondstroepen te Genève aan.

GENÈVE, 10 Mei (medegedeeld door Reuters agentschap). Engeland vereenigt zich met het voorstel tot het houden eener conferentie over de zaak van Opper-Savoye alleen onder beding dat het zal vrijstaan alle middelen tot beveiliging van Zwitserlands onzijdigheid voor te slaan.

LONDEN, 9 Mei. Berigten uit Washington van 28 April houden in, dat in de vereeniging te Charleston nog geen candidaat voor het presidentschap benoemd was. Men hield het steeds daarvoor, dat de heer Douglas de meeste kans had.

Door de regering van Venezuela was eene nieuwe leening ten bedrage van een millioen pond sterling gesloten.

LONDEN, 10 Mei. Reuters agentschap maakt een berigt uit Weenen bekend, volgens hetwelk Sardinie door Frankrijk zou overgehaald zijn tot het erkennen van het regt van den Paus om eventueel de hulp van Napels tot het handhaven der orde te Rome in te roepen. Sardinie zou zich er niet tegen verzetten dat, na het vertrek der Franschen, Napelsche troepen het pauselijke leger kwamen versterken, doch alleen onder voorwaarde dat de generaal de Lamoricière geene pogingen zou doen om de Legatien te heroveren.

LONDEN, 10 Mei. De *Morning Post* van heden betoogt dat Pruissen buiten twijfel de suprematie in Duitschland moet verkrijgen, indien het zijne krachten niet in den strijd over de Sleeswijksche quaestie verspilt, maar zich bepaalt tot eene hervorming der bondsinstellingen, en tot het bewaren van eene kalme en verdedigende houding.

LONDEN, 10 Mei (medegedeeld door Reuters agentschap). Volgens berigt uit Weenen van heden is de heer von Plener definitief tot minister van finantien benoemd, en zal weder een afzonderlijk ministerie voor de openbare werken worden ingesteld.

MARSEILLE, 9 Mei. Volgens brieven uit Palermo van den 3den dezer was de orde voor het uitwendige aldaar hersteld. De gisting der gemoederen duurde echter voort, en was verhoogd door de verschijning van twee schepen onder Sardinische vlag, die eene spoedig onderdrukte poging tot rustverstoring van de zijde van eenige werklieden ten gevolge had gehad. De opstandelingen, die zich na de vermeestering van Carini van daar verspreid hebben, waren 2000 man sterk. Den 29sten heeft eene dier benden het dorp Petralia bij Cefalu overrompeld, den burgemeester gedood, en verscheiden notabele ingezetenen gekwetst, waarna zij door de bevolking op de vlugt gejaagd is. Eene andere bende heeft den 28sten Cimina overrompeld en verscheiden huizen in brand gestoken, doch is door aanrukkende troepen verjaagd.

Het Russische fregat, hetwelk te Palermo lag, heeft die haven verlaten.

TURYN, 9 Mei. De dagbladen deelen eenen brief van Garibaldi mede, waarin men de volgende zinsneden opmerkt: » Men behoort moedige mannen aan te sporen en te helpen, om het aantal dergenen die tegen de dwingelandij strijden te versterken. Men moet aan den Siciliaanschen opstand niet enkel in Sicilie bijstand verleenen, maar overal waar vijanden te bestrijden zijn. Door mij is de raad niet gegeven om in Sicilie de vaan des opstands uit te steken; maar nu onze Siciliaansche broeders tegen hunne onderdrukkers zijn opgestaan, heb ik mij verpligt geacht hun te hulp te komen. Onze leus zal wezen: » Italie en Victor Emanuel.

De *Opinione* verdedigt het ministerie tegen de aanvallen dergenen, die het zouden willen aanzetten tot eene aanrandende staatkunde, waaruit bij de gewigtige gebeurtenissen die zich in Italie voorbereiden, en bij het reactionair verbond tusschen Rome en Napels tegen Sardinie, voor laatstgemeld land hoogst gevaarlijke gevolgen zouden kunnen ontspruiten.

PARIJS, 9 Mei. De *Patrie* deelt nadere bijzonderheden betrekkelijk de expeditie van Garibaldi mede. Behalve het vaartuig waarop hij zich bevond, zijn twee stoombooten van Genua in zee gegaan, met 1400 van zijne manschappen aan boord, welke meerendeels vroeger tot het corps der Alpenjagers behoord hadden. Naar gezegd wordt, is een vierde vaartuig met dezelfde bestemming van Livorno vertrokken, en zijn drie schepen op andere punten uitgeloopen, om zich in volle zee bij de expeditie te voegen. Ten einde de Sardinische overheden te misleiden hadden al die vaartuigen scheepspapieren voor eene reis naar Malta genomen.

Men verzekert, dat de expeditie op eene zeer groote schaal is ingerigt, dat zij met wapenen, ammunitie, leeftogt, materieel voor het opslaan van een legerkamp, kortom met al wat vereischt wordt om eenen langdurigen en hardnekkigen strijd te voeren, voorzien is. Daar de in Engeland en Italie verzamelde bijdragen niet groot genoeg zijn om al die uitgaven te kunnen goedmaken, vraagt de *Patrie*, van waar het overige geld is gekomen. Het genoemde blad voegt daarbij, dat de diplomatie door de onderneming van Garibaldi in groote beweging gebragt is.

De *Opinion Nationale* verzekert dat Garibaldi twintig stukken geschut heeft medegenomen.

MARSEILLE, 9 Mei. Men verzekert dat Garibaldi in den nacht van den 6den op den 7den dezer, tusschen Genua en Spezia, met 1800 man en 24 stukken geschut scheep is gegaan op twee handelsstoomschepen, een Engelsch en een Sardinisch. Bij de bank van Genua is eene hoeveelheid banknooten, ten bedrage van drie millioen francs, tegen goud verwisseld, welke som blijkbaar dienen moest om de expeditie te bevorderen.

Hier zijn berigten ontvangen uit Messina van den 6den dezer. Naar luid daarvan was het aldaar rustig, maar heerschte er bezorgdheid, omdat men niet wist, hoe het elders in het land gesteld was.

Volgens de jongste berigten uit Palermo duurde de uitwijking van ingezetenen uit die stad voort, en was ook een groot deel van de gewapende magt van daar vertrokken. Zelfs was er een detachement troepen doorgekomen, hetwelk naar Calabrie bestemd was; maar men wist niet, hoe de zaken in Calabrie stonden. In Palermo was de staat van beleg op aanzoek van de vertegenwoordigers der buitenlandsche mogendheden opgeheven; in de daad bestond hij evenwel nog; wie in het bezit van eenig wapentuig, al was het ook maar een dolk, werd bevonden, werd deswege voor den krijgsraad gebragt. Te Trapani was eene bende opstandelingen van aanmerkelijke sterkte aan land gekomen. In het algemeen was de staat der zaken in Sicilie zeer bedenkelijk; men verwachtte, dat de opstand van buiten 's lands bijstand zou ontvangen, en dat er alsdan eene nieuwe uitbarsting zou plaats grijpen.

MARSEILLE, 9 Mei. In berigten uit Konstantinopel van den 2den dezer wordt verzekerd, dat een Russisch leger van 45,000 man aan den Pruth bijeengetrokken is. Van de Turksche zijde waren bij Widdin 30,000 man zamengetrokken. De hoofdstad was bijna geheel van troepen ontbloot. Men zag voortdurend eene verandering van ministerie te gemoet.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 10*den Mei* 1860.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is behandeld het wets-ontwerp tot amortisatie en inkoop van rentegevende nationale schuld. De heer van Voorthuysen gaf zijn genoegen te kennen over de weglating door de Regering uit het wets-ontwerp van de artikelen betreffende de tijdelijke uitgifte tegen onderpand van in 's Rijks schatkist aanwezige gelden. Ook hij had zich in de afdeelingen tegen het denkbeeld van zoodanige uitgifte verklaard, en gaf nu de redenen voor dat zijn gevoelen op. Volgens hem moest in dit opzigt de Staat niet met een particulier gelijk gesteld worden, daar de eerste andere belangen dan de laatste te bevorderen had, hetgeen hij in onderscheiden bijzonderheden aanwees, waarbij hij tevens in eenige beschouwingen trad over de gevolgen welke inkoop en verkoop van schuldbrieven hadden, en dit in verband bragt met het in behandeling zijnde onderwerp. Overigens bragt hij hulde aan de voorzigtigheid der Regering die gelden beschikbaar wenschte te houden voor den aanleg van groote werken.

De Minister van Finantien maakte den vorigen spreker opmerkzaam op de omstandigheid dat de door hem voorgedragen bijzonderheden eigenlijk niet tot de in behandeling zijnde aangelegenheid betrekking hadden, weshalve hij het thans minder raadzaam achtte, daarop te antwoorden

De heer de Brauw gaf van zijne zijde te kennen dat naar zijn gevoelen er alle reden bestond om de voorgestelde som van vijf millioen tot amortisatie tot 10 millioen te verhoogen, geloovende hij uit de gewisselde stukken te mogen opmaken dat uit de overschotten van 1857 tot 1860 zoodanige som ruimschoots te vinden zou wezen, daar alsdan nog ruim een millioen zou overblijven; waarbij ook het batig slot uit de Oost over dit jaar te ontvangen in aanmerking moest komen. Veiliger achtte hij tot het nemen van zoodanigen maatregel reeds nu over te gaan en daarmede niet tot later te wachten, gelijk de Regering van plan scheen te zijn.

De Minister van Finantien achtte het raadzaam bij de amortisatiesom van vijf millioen voor het oogenblik te blijven, en wel in verband met de quaestie van den aanleg van groote werken. Daarbij verzekerde hij ten stelligste dat het der Regering ernst was omtrent de verwezenlijking van de plannen nopens de daarstelling van zoodanige werken, waaromtrent in sommige dagbladen twijfel was geopperd. Om die reden moest hij, ook om de uitgaven welke andere onderwerpen, bijv. de vrijverklaring der slaven in West-Indie, zouden noodig maken, afraden de voorgestelde som van vijf millioen te verhoogen.

De heer van Voorthuysen gaf als reden, waarom hij in de door hem voorgedragen beschouwingen was getreden, op, dat hij daartoe door den inhoud van de Memorie van Antwoord was geleid.

De algemeene beraadslagingen daarmede afgeloopen zijnde, stelde de heer de Brauw op art. 1 als wijziging voor, de aldaar voorgedragen som van f 5,000,000 te verhoogen tot f 10,000,000. Over die wijziging werd geene beraadslaging gehouden; zij werd met 30 tegen 28 stemmen verworpen. Hierna werd het artikel ongewijzigd, alsmede art. 2 en de beweegredenen goedgekeurd, en het wets-ontwerp met algemeene (58) stemmen aangenomen.

Daarna heeft de heer van Hoëvell eene interpellatie gerigt tot den Minister van Kolonien, omtrent de regeling der cultuurcontracten in Oost-Indie. Hij begon met de geschiedenis van dit onderwerp te herinneren. Reeds in December 1852 was in deze Kamer op eene betere regeling aangedrongen en wel in het belang der productie op Java, en van de schatkist, en omdat het stelsel van gunstbetoon en bevoordeeling van enkelen, naar men oordeelde, moest ophouden en worden vervangen door een stelsel van algemeene regeling. Gedurig was sedert dat tijdstip door de Vertegenwoordiging op eene hervorming ten deze aangedrongen. De Regering had beloofd dat eene Commissie tot onderzoek hieromtrent benoemd zou worden. Die Commissie was werkelijk verkozen, en had zich veel moeite gegeven om hare taak te volvoeren.

Voorts had de Regering afgeloopen contracten provisioneel verlengd, maar bij die verlenging was het oog gehouden op eene aanstaande hervorming, maar in de afgeloopen contracten een nieuw artikel gebragt, dat juist naar het oordeel van velen, eene regeling zou moeten bemoeijelijken. Daarenboven sloot de Regering nieuwe overeenkomsten, waarvan sommige zoo voordeelig waren, dat na den dag der uitgifte daarvoor groote sommen geboden werden. In 1856 werd in de Kamer beraadslaagd over eene motie van orde, waarbij voorgesteld werd om de regeling der contracten bij de wet te doen plaats hebben, welk voorstel werd verworpen met de meerderheid van eene stem, omdat eene andere motie was voorgedragen, strekkende om de behandeling der zaak uit te stellen. Kort na de optreding van den tegenwoordigen Minister van Kolonien werd op nieuw op de wenschelijkheid der wettelijke regeling gewezen; geene belofte daaromtrent werd van de zijde der Regering gegeven, aangezien eerst de gewisselde schrifturen hierover moesten onderzocht worden. Eindelijk herinnerde hij aan de discussie van 26 November ll., waaruit onder anderen gebleken was dat de zaak niet bij de wet zou geregeld worden, om de daartegen van den kant des Ministers aangevoerde bezwaren. Die bezwaren alle van technischen aard zijnde, had de spreker echter als niet zoo onoverkomelijk beschouwd om niet te mogen veronderstellen dat de Minister daarover zou heenstappen. De bedoelde wet toch zou niet in bijzonderheden omtrent nijverheid of fabriekwezen behoeven te treden, maar uitsluitend regelen in het algemeen belang moeten inhouden. De zaak was, zijns inziens, ook van dien aard dat alleen de wetgevende magt daarin beslissen moest; in het belang van het Gouvernement zelf was dat raadzaam, ten einde aan hetzelve den schijn van het bewijzen van gunstbetoon te ontnemen. Aan zijne verwachting dat een ontwerp van wet ten deze zou worden voorgedragen was niet voldaan, en hij was daaromtrent minder dan vroeger gerust gesteld, en dit wel te minder na de wijziging die het Ministerie onlangs had ondergaan, en waaruit een lid was getreden die de regeling bij de wet voorstond, terwijl daarentegen de tegenwoordige Minister van Finantien, blijkens vroeger gevoerde beraadslagingen, zoodanig denkbeeld niet was toegedaan. Zijne vrees in dit opzigt was vermeerderd, nadat het gerucht zich verspreid had dat de Regering besloten had geene regeling bij de wet voor te stellen, en de afloopende contracten voor langen tijd te verlengen. Dit gerucht, hoopte hij, zou blijken onjuist te zijn, en om zich daarvan te vergewissen had hij besloten zijne interpellatie te doen. Was de zaak waar, dan oordeelde hij de Kamer geroepen om de verwezenlijking van zoodanig voornemen te verhoeden. Aan het slot zijner rede deed hij de volgende vragen: of de Minister het voornemen had eene wet in den bedoelden zin voor te stellen, en of er vooruitzigt was dat zulk een ontwerp nog in deze zitting tot stand zou komen?

De Minister van Kolonien volgde den heer van Höevell kortelijk in diens beschouwingen. Al wat voor zijne komst in het Ministerie gebeurd was, behoefde hij niet te verdedigen. Als lid der Kamer was hij mede overtuigd geweest dat de zaak herziening behoefde. Het ingesteld onderzoek, van hem niet uitgegaan, had een groot licht verspreid; de daartoe betrekkelijke stukken waren hem een jaar geleden geworden, en hij had zich bereid verklaard, na ze te hebben nagegaan, zijn oordeel over dit onderwerp mede te deelen. Wat betrof de discussie van verleden jaar met betrekking tot deze aangelegenheid gevoerd, bij de behandeling van het wets-ontwerp tot eindbestemming van het koloniaal batig slot, hieromtrent herinnerde hij dat daarbij gebleken was dat ieder naar eene eindregeling wenschte, daar onzekerheid voor velen schadelijk moest werken. Op dat tijdstip was zijn onderzoek nog niet geheel afgeloopen; maar hij had openhartig zijne meening medegedeeld, die geheel overeenstemde met de vroeger door hem als lid der Kamer geuite gevoelens. Tot eene regeling bij de wet, had hij gezegd, mogt noch kon worden overgegaan.

Die verklaring herhaalde hij heden. Nergens was hem gebleken dat de regeling bij eene afzonderlijke wet noodig was; daarenboven was de zaak in beginsel uitgemaakt bij art. 56 van het regeringsreglement omtrent het beleid van Nederlandsch Indie. De bepalingen van dat artikel ging hij in bijzonderheden na, komende het hem merkwaardig voor dat juist in dit opzigt duidelijk was aangegeven dat de zaak in Indie door den Gouverneur-Generaal zou beslist worden, en in het verslag aan de Kamer over Oost-Indie aan te bieden, vermeld moest worden welke uitvoering aan dat voorschrift gegeven was. De locale autoriteiten moesten alzoo beslissen, en het aandeel aan de Staten-Generaal hierin gegeven, om contrôle uit te oefenen, was bekend. De Kamer kon dus alleen inlichtingen vragen; het koloniale bestuur moest in dezen beslissen. Driemaal had hij reeds verklaard niet voornemens te zijn de zaak bij de wet te regelen, en na die stellige verklaring zou hij niet tot andere denkbeelden kunnen komen dan na eene gewijzigde overtuiging verkregen te hebben. Het tegendeel had plaats gehad. Na het door hem ingesteld onderzoek had hij eene regeling ontworpen maar niet voortgezet, dan na vernomen te hebben de inzigten van belanghebbenden; daarna had hij zijnen arbeid voltooid, die nu ter overweging bij den Raad van State was. Bij de zamenstelling van zijn werk had hij diegenen geraadpleegd, die hij het best in staat achtte om inlichtingen te geven. De verwisseling van leden in het Kabinet kon van geen invloed op de behandeling dezer zaak zijn geweest, aangezien de quaestie niet behoefde te zijn een punt van overweging in den ministerraad, dewijl hier geen quaestie van een wets-ontwerp was. Ook onder het vorig Gouvernement had hij steeds zelfstandig gehandeld.

De aandrang op regeling bij de wet had de strekking om gunst uit te sluiten en regtvaardigheid voor allen te stellen. In beginsel was hij het met den heer van Hoëvell eens, om bij nieuwe contracten het stelsel van uitbesteding aan te nemen. Daarbij moest aangevangen en dit, goed goed werkende, op de bestaande toegepast worden. Om verschillende redenen moest dit niet geschieden bij den afloop van den termijn der reeds aangegane overeenkomsten; praktisch zouden daarvan geene goede gevolgen te wachten zijn; en het stellen van nieuwe fabrieken naast de oude zou moeijelijkheid opleveren. Daarenboven was vroeger toegezegd dat na de regeling der grondslagen omtrent dat onderwerp, met de bestaande contractanten bij voorkeur zou worden onderhandeld, en billijkheid moest jegens deze allen, onverschillig of de bedoelde termijn al of niet afgeloopen was, in acht genomen worden.

Gaarne zou hij in bijzonderheden omtrent eene regeling willen treden: maar aangezien de Raad van State eerst op zijne voorstellen moest adviseren, vermogt hij dit niet te doen. Dit evenwel wilde hij wel zeggen, dat hij meende een vereenigingspunt gevonden te hebben, waarbij aller belangen bevorderd worden.

Als de zaak bij de wet werd geregeld, dan zou het daartoe strekkende wets-ontwerp aanleiding geven tot eene omslagtige schriftelijke en mondelinge behandeling; niet waarschijnlijk zou het zijn dat de voorgestelde bepalingen door allen zouden worden goedgekeurd; er zouden alsdan wijzigingen voorgedragen en aangenomen kunnen worden, die hij schadelijk zou achten, waardoor de eindregeling der zaak weder uitgesteld zou worden.

Werd het stelsel van uitbesteding op de bestaande contracten toegepast, dan zouden welligt, bij de vele alsdan te sluiten overeenkomsten, en in het waarschijnlijke vooruitzigt dat hieruit geldelijke nadeelen voor aanstaande aannemers konden ontstaan, oponthoud en staking van werkzaamheden het gevolg wezen. Dit zou hij zeer bejammeren, aangezien de productie en de bewerking van het suikerriet daaronder lijden en de schatkist daarmede niet gebaat wezen zou. Van concurrentie ondertusschen moest men evenwel ook weder niet te veel verwachten, gelijk de geschiedenis der stoompakketvaart voldoende leerde. Zijn denkbeeld bleef dus dat de zaak niet bij de wet behoorde geregeld te worden, moetende hij dus den heer van Hoëvell op de door hem gestelde vragen antwoorden dat bij hem het voornemen niet bestond een voorstel te dezen opzigte in te dienen.

De heer van Hoëvell beantwoordde den Minister van Kolonien en zeide van gevoelen te zijn dat niets verhinderde om naar zijne inzigten ook omtrent de bestaande contracten te handelen, gelijk hij naging in bijzonderheden ontleend uit bepalingen in die overeenkomsten voorkomende. De band, welken de Minister opgaf te bestaan, meende hij niet zoo sterk te wezen, dat hierin geene volgens hem gewenschte verandering te brengen zou zijn. Concurrentie was, volgens hem, het beste middel om den Staat te verzekeren wat deze in billijkheid moest bekomen, zullende de belanghebbenden tot eigen voordeel wel alles aanwenden wat tot verbetering van productie dienen moest. Op den door den Minister van Kolonien ingeslagen weg zou, meende hij, het publiek belang niet bevorderd worden, blijvende hij bij zijn gevoelen dat alle deskundigen hierin door de Regering geraadpleegd, niet anders dan belanghebbenden konden zijn.

Wat betrof het argument van den Minister dat de zaak reeds bij art. 56 van het regeringsreglement zou geregeld wezen, hieromtrent merkte hij op dat de Regering zich in dit opzigt niet gelijk bleef, daar ook in datzelfde reglement de opheffing der slavernij was vastgesteld, en desniettemin de Minister bij afzonderlijk wets-ontwerp dat punt nader geregeld had.

Mogt de Minister verklaren dat het hoofdbeginsel bij de wet geregeld

zou worden, dan zou, naar zijn gevoelen, de behandeling van zoodanig ontwerp niet zoo omslagtig wezen als de Minister vreesde. Werden de voorwaarden voor publieke concurrentie goed geregeld, dan was het niet anders dan te verwachten dat aanzienlijke kapitalisten naar het bekomen van overeenkomsten dingen zouden. Genoegzame liefhebberij oordeelde hij dat hier bestond om te mogen veronderstellen, dat voldoende mededinging zich opdoen, en de vrees van den Minister in dit opzigt zich niet verwezenlijken zou.

De heer van Nispen van Sevenaer toonde in bijzonderheden aan, welke voordeelen van overeenkomsten genoten en bij welke gelegenheden en aan welke personen sommige uitgegeven waren. Voorzigtig achtte hij het, ten einde misbruik te voorkomen, regels vast te stellen; zoo lang zoodanige regels niet voorgeschreven waren, zou, zijns inziens, het doel hetwelk de Minister beoogde, niet bereikt worden. Men moest zich niet door bepalingen in overeenkomsten binden, bepalingen die juist aantoonden hoe noodig het was, hierin eene wettelijke regeling daar te stellen. De bezwaren daartegen in der tijd door den Minister opgeworpen, konden zoodanige regeling niet beletten; technische en locale bijzonderheden behoorden op de plaats onderzocht te worden; maar de hoofdzaak moest in eene wet geformuleerd worden.

De heer Wintgens wees er op wat eigenlijk hier te beslissen was, namelijk of de uitgifte van contracten op Java niet volgens regels bij de wet te stellen, in plaats van bij wijze van gunst, moest plaats hebben. Sedert acht jaren was eigenlijk niets aan de zaak gedaan. Aan dien toestand moest een einde komen, en daartoe deed hij een gelijk voorstel als vroeger in 1856 gedaan was. Nog eene andere reden dreef hem tot het doen zijner motie: de suikercontracten hadden volgens hem veel overeenkomst met de quaestie der spoorwegen, waarin volgens een door de Kamer genomen besluit het algemeen belang door de Regering niet was behartigd. Klimmende behoefte bestond er, zijns inziens, om ook omtrent dit aangelegen onderwerp tot vastheid van begrip te komen, en daarom stelde hij als motie van orde het volgende voor: „De Kamer, van oordeel zijnde, dat er behoefte bestaat om de regels voor de uitgifte van cultuur-contracten in Nederlandsch Indië te stellen door de wet, besluit de discussien over dit onderwerp te sluiten."

De heer Duymaer van Twist zeide dat reeds lang geleden bij het opperbestuur de overtuiging van de wenschelijkheid van regeling dezer zaak bestond. Hij herinnerde dat in 1852 veel haast bij dit onderwerp was gemaakt, maar dat die spoed allengs was afgenomen. In acht of negen jaren was eigenlijk weinig uitgerigt, en de contractanten waren in onzekerheid gebleven. Dit alles in aanmerking nemende, dan was het nog verwonderlijk, dat niettemin de suikerproductie was vooruitgegaan. Hij behandelde daarop de vraag of de quaestie der uitgifte van contracten bij de wet behoorde geregeld te worden, en dit deed hij in verband met art. 59 der Grondwet, tevens mededeelende welk gevoelen hij dienaangaande vroeger gekoesterd had. Steeds had hij aangetoond dat, wenschte men de regeling bij de wet, men dan de behoefte daaraan moest betoogen. Zoo bijv. bij de afschaffing der slavernij in Oost-Indië was hij van oordeel geweest, dat die niet bij de wet behoorde geregeld te worden, en hij had zich tegen het daartoe strekkend wets-ontwerp verklaard. Ook in deze zaak, had hij gemeend, bestond die behoefte niet. Art. 56 van het regeringsreglement was hier voldoende: niets meer en niets minder dan daar geschreven stond had hij verlangd. Onwaar was het dat hij de afbreking der suiker-industrie zou beoogen, gelijk sommigen beweerden, maar hij verlangde een aanvang te maken met het nemen van maatregelen, die tot den toestand van den vrijen, ongedwongen arbeid zouden kunnen leiden. De daarbij te nemen rigting was door art. 56 voorgeschreven. Daarnaast moest men toestaan dat de vrije arbeid zich kon ontwikkelen, de hinderpalen daartegen wegnemen, en zich niet laten weêrhouden door de vrees, dat deze het cultuurstelsel zou ondermijnen. Had hij tot nu toe aldus gedacht, dan moest zijn oordeel echter grootendeels gewijzigd worden, bij het groot verschil van opvatting omtrent art. 56 van het regeringsreglement, en bij het verschil van gevoelens ten aanzien van dit onderwerp in den laatsten tijd, en nog heden aan den dag gelegd. Om die reden begon hij nu te gevoelen dat er werkelijk behoefte begon te komen, en in dien zin zou hij voor de voorgestelde motie van orde stemmen.

Ten slotte antwoordde de spreker nog op eenige door den Minister van Kolonien bijgebragte argumenten en sprak ook over de quaestie der uitbesteding zelve, die hij zeer voorstond, als zullende veel voordeel aan den Staat bezorgen, en alsdan het uitdeelen van gunsten ophouden, waardoor de Regering, zijns inziens, zich verzwakte. De toepassing van dat beginsel zou ook op de bestaande contracten kunnen geschieden, door bepalingen te maken waarbij de billijkheid jegens de bestaande contractanten zou in het oog gehouden worden. Voornamelijk wenschte hij zekerheid te hebben omtrent de te nemen rigting, om eenmaal tot een toestand van vrijen arbeid te komen.

Wel verre van hierin iets overdrevens te wenschen, toonde hij ten slotte aan, hoe reeds nu een begin zou kunnen worden gemaakt om zoodanigen ongedwongen arbeid in te voeren. Hij eindigde met de hoop te uiten dat de Minister aan art. 56 van het regeringsreglement nog dien zin zou geven, welken hij daaraan wenschte gegeven te zien.

De heer Poolman bestreed de motie van orde van den heer Wintgens. Volgens hem bestond er geene behoefte aan eene wettelijke regeling der zaak; hij voor zich stond het gevoelen voor, dat juist behoefte voor het tegendeel aanwezig was. Hierop ging hij na, in hoe ver de bewering dat de productie stationair was gebleven, waarheid behelsde. Omtrent sommige producten mogt dit gedeeltelijk waar zijn, maar met de suiker was dit geenszins het geval. Nog aanzienlijker had de opbrengst daarvan kunnen wezen, indien de toestand der bestaande contractanten in den laatsten tijd niet zoo onzeker ware geweest, en daardoor het aanwenden van verbeteringmiddelen belet ware geworden. Eene eindbeslissing ten deze was men nog immer wachtende, en dit werkte allernadeeligst op de productie van het artikel terug. Nu men eindelijk vernomen had dat van den Minister van Kolonien spoedig eene regeling te verwachten was, nu zou hij het betreuren dat door de aanneming der motie van orde, de regeling voor onbepaalden tijd zou uitgesteld worden. De Kamer achtte hij niet bij magte deze zaak te beoordeelen, daar men een aantal bijzonderheden moest kennen om over de hoofdzaak te kunnen beslissen. Uitstel van afdoening zou hiervan onvermijdelijk het gevolg zijn, en dit zou weder ten gevolge hebben, dat veler belangen benadeeld wierden. Om al die redenen wilde hij spoed aangewend zien; de Minister nam de verantwoordelijkheid dezer zaak op zich; de Kamer moest zich niet aanmatigen een aandeel in de uitvoerende magt ten deze te nemen. Ten slotte wees hij op de gevolgen welke de aanneming der motie kon hebben, na de verklaring welke de Minister van Kolonien vroeger had af[illegible] dat, mogt de Kamer besluiten dat de zaak bij de wet geregeld worden, hij alsdan die regeling aan een ander zou overlaten.

De heer van Lynden vroeg hierna het woord, maar wegens het ve[illegible] gevorderde uur (4 uur) werd de verdere behandeling tot den volgenden morgen uitgesteld.

In deze zitting is ingekomen het verslag omtrent de uitvoering ge[illegible] ven aan de wet betrekkelijk de regeling van het Indische muntwe[illegible] gedurende 1859, welk stuk is gesteld in handen eener commissie [illegible] vijf leden ten einde daaromtrent aan de Kamer verslag uit te breng[illegible]

De Commissie tot onderzoek van het regeringsverslag omtrent [illegible] verrigtingen aangaande het armwezen over 1857, heeft daaromtr[illegible] verslag uitgebragt bij monde van den heer Mackay, zullende over [illegible] voorgestelde conclusie nader beslist worden.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Mei.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 [illegible]: gewassen.	In 24 [illegible]
10	Boven-Rhijn. . .	*Keulen*,	+ 39.09	+ 3.24	8 ure	"	0.[illegible]
"	Waal.	*Nijmegen*,	"	"	" "	"	[illegible]
9	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 9.25	+ 2 34	8 "	0.24	[illegible]
9	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 9.79	+ 2.42	8 "	0.24	[illegible]
"	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	"	"	" "	"	[illegible]
"		*Maastricht*, (hoofdsluis)	"	"	" "	"	[illegible]
9		*Grave*,	+ 6.10	+ 1.25	8 "	"	[illegible]
9	Nieuwe Maas	*Brielle*, H. W.	+ 0.94	"	5 u. 30 m.	0.19	[illegible]
		L. W.	— 0.61	"	2 u. 0 m.	0.01	[illegible]

Met het vorige nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 169 [illegible] het Bijblad II, en vel 153 der Bijlagen.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

*** De Minister van Justitie brengt bij deze ter kennis van die daarbij belang mogten hebben, dat hij zijne gewone Audientie plaats van des Dingsdags, *voortaan* zal houden *des Woensdags, 's namiddags ten één ure.*

's Gravenhage, den 8sten Mei 1860.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Minister van Binnenlandsche Zaken herinnert alle hou[illegible] van Schuldvorderingen ten laste der begrooting van zijn Departe[illegible] over den jare 1859, mitsgaders hen die, over dat jaar, eenige vo[illegible] ringen mogten hebben ten laste van de Algemeene Lands-drukke[illegible] van de aan het Rijk toebehoorende gestichten te Ommerschans [illegible] Veenhuizen, dat hunne declaratien of rekeningen, volgens Art. 2 [illegible] Wet van den 8sten November 1815 (*Staatsblad* n°. 51), moeten ingediend *vóór of op den laatsten der maand Junij van het thans loop[illegible] jaar;* dat de bedoelde stukken nà dien dag niet meer zouden ku[illegible] worden aangenomen; en dat de belanghebbenden derhalvegehouden [illegible] vóór den afloop van dien uitersten termijn van indiening, hunne [illegible] ken in te zenden aan de autoriteit of aan dien ambtenaar van wien [illegible] hebben bekomen den last, waaruit hunne Schuldvordering is voortgevlo[illegible]

's Gravenhage, den 17den April 1860.

S. van Heemstra.

Provincie *Noordbrabant*.

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt de gegadig[illegible] dat de besteding van het maken en leveren van eene nieuwe Veer[illegible] voor het Rijksponteveer op de rivier de Maas te Lith, op grond van hooge aannemingsom, is afgekeurd.

Eene herbesteding van dat werk is bepaald op Vrijdag den 18den [illegible] eerstkomende, des voormiddags ten $10^1/_2$ ure, aan het locaal van [illegible] provinciaal bestuur te s Hertogenbosch.

De herbesteding geschiedt bij enkele inschrijving, zoo als bepaald bij art. 10 van het bestek n°. 47, goedgekeurd den 28sten Maart 18[illegible]

's Gravenhage, den 7den Mei 1860.

S. van Heemstra.

Provincie *Gelderland*.

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt de gegadig[illegible] dat de besteding van het graven enz. van het achtste en negende [illegible] ceel, met bijbehoorende werken, van het Kanaal van Apeldoorn [illegible] Dieren, ten gevolge van de zeer hooge aannemingsom, wordt afgeke[illegible]

Eene herbesteding van dat werk is bepaald op Vrijdag den 18den [illegible] 1860, des middags ten 12 ure, aan het locaal van het Provin[illegible] Bestuur te Arnhem.

Deze herbesteding geschiedt bij inschrijving en opbod, zoo als bep[illegible] is bij Art. 16 van het bestek n°. 58, goedgekeurd den 4den April 1[illegible]

De tijdsbepaling, bij Art. 13 van het gemelde bestek gesteld, [illegible] verlengd tot 1 Junij 1861.

's Gravenhage, den 7den Mei 1860.

S. van Heemstra.

Provincie *Drenthe*.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 22sten Mei 1860, des middags ten 12 ure, [illegible] onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in [illegible] provincie Drenthe, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van

…Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 3de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Assen, worden overgegaan tot de uitgestelde Aanbesteding van:

Het uitdiepen en verbeteren van het Vaarwater van het Meppeler Diep, van af de Galgen-Kampsbrug te Meppel tot de grens der provincie Overijssel en tot de Meppeler sluis, met het maken van eene afsnijding in laatstgenoemd gedeelte en een doorgaand Jaagpad langs het Vaarwater.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod, overeenkomstig art. 11 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Drenthe te Assen, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in die provincie ter lezing worden gelegd.

Drie dagen vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Kock en bij den Adspirant-ingenieur van Beusekom, beiden te Assen.

's Gravenhage, 10 Mei 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN MARINE.

De Minister van Marine brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat gedurende de maanden *April*, *Mei* en *Junij* dezes jaars, ten kantore van de Betaalmeesters in de Arrondissementen, dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) de voldoening zal geschieden der gagementen en tractementen ten laste van den Staat over het *1ste quartaal* 1860, wordende hieronder alleen bedoeld de *tijdelijke pensioenen*, welke door het *Departement van Marine* worden voldaan.

's Gravenhage, den 28sten Maart 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

Provincie *Noordholland*.

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 24sten Mei 1860, des namiddags ten $2^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 1ste district, worden aanbesteed:

het doen van eenige Herstellingen aan de Zeewering van het Kustlicht te Durgerdam (hoek van het IJ).

De aanbesteding zal plaats hebben zoo als bij art. 8 van het bestek is bepaald.

Het bestek ligt ter lezing aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij het Provinciaal Bestuur van Noordholland te Haarlem, en op de andere plaatsen waar de bestekken van openbare bestedingen ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Hoofdingenieur in Noordholland te Haarlem, en bij den Ingenieur van den Waterstaat du Celliee Muller te Amsterdam.

's Gravenhage, den 25sten April 1860.

De Minister van Marine,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens ingekomen berigt, het *Badhuis*, ten Noorden van het dorp *Nes*, op het Eiland *Ameland*, afgebroken wordt en dit merk voor Zeevarenden alzoo ophoudt te bestaan.

's Gravenhage, den 20sten April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking der Regering te *Kaapstad*, *Kaap de Goede Hoop*, als:

ZUID-AFRIKA.

Licht. Kaap de Goede Hoop.

Een *ijzeren toren* is opgerigt aan de *Kaap de Goede Hoop*, de *westzijde* van den ingang der *False-baai*, *Zuid-Afrika*,

op 34° 21′ 12″ *Z. breedte*; en
» 18° 29′ 30″ *lengte Oost van Greenwich*,

waarop *met den 1sten Mei dezes jaars* een *licht* zal worden ontstoken.

De toren is 30 voeten boven den grond en *wit* geschilderd; het licht is 816 Engelsche voeten boven de zee, en zigtbaar in alle streken van N. 84° W., *door het Westen*, *Zuiden*, *Oosten en Noorden*, tot N. 7° W., behalve over den boog van N. 54° W. tot N. 61° W., alwaar het verduisterd wordt door eene *hooge piek*, 880 voeten verheven boven de zee en op 1800 ellen (yards) afstand van den lichttoren.

Het licht is *catoptriek* en van de *1ste grootte*, *wit* en *draaijend*, vertoonende in *elke minuut* zijn schitterendst licht *gedurende 12 sekonden*, en is, bij helder weder, van het dek van een schip van 16 voet hoogte, op eenen afstand van 36 Engelsche mijlen zigtbaar.

De lichttoren staat op 925 ellen (yards) N. 49° W. van de *Dias klip*, zijnde het *zuidelijk einde* der *Kaap Peninsula*.

Men peilt van den lichttoren:

de Anvil klippen,	Z.	54° O.,	afstand 1.8	mijl;
de Bellows,	Z.	1° W.,	» 2.1	»
het Z. W. Rif,	Z.	55° W.,	» 1.8	»
de Whittle klip,	N. 27° 30′	O.	» 7.2	»

Met afwisselende kracht trekt een stroom rond de Kaap, en draait N. W. van de *Bellows-klip*. Op deze klip staat altoos branding, doch niet op de *Anvil*, waarop alleen bij laag water en met zware deining branding is. Zeilschepen moeten niet tusschen deze gevaren en de Kaap passeren, ten zij met eene frissche koelte. Het *Z. W. rif* ligt Z. 42° W. op slechts 1 mijl afstand van den *Z. W. hoek* der *Kaap Peninsula*, zijnde aldaar tusschen hetzelve en het strand vuile klipachtige grond.

Schepen, die uit het *Oosten* komen, moeten het licht *niet westelijker* in peiling brengen dan W. t. N., waardoor zij vrij zullen gaan van alle gevaren nabij de *Kaap Hanglip*; Een streek Kaag land strekt zich van deze Kaap in eene Z. 23° Westelijke rigting $1^1/_2$ mijl uit, waardoor bij het passeren van *Hanglip* met mistig weder behoedzaamheid gevorderd wordt, in het bijzonder voor schepen, bestemd naar de *Simons-baai*. Schepen, met bestemming naar de *Tafel-baai* en komende uit het *Oosten*, moeten, nadat zij de *Kaap de Goede Hoop* omgevaren en *Slangkop-Punt* gepasseerd zijn, het licht *niet* achter die Punt brengen, vóór dat het *Green-Punt-licht* zigtbaar wordt (hetgeen plaats zal vinden in de peiling N. 41° O). Deze koers zal omstreeks 2 mijlen *bewesten de Kultman-klip* leiden, welke klip nabij den *Noordelijken ingang der Houtbaai* gelegen is; de koers kan alsdan veilig naar de *Tafel-baai* gerigt worden.

Nadat de schepen, die uit het *Westen* komen, met bestemming naar de *Simons-baai*, de *Kaap de Goede Hoop* omgevaren zijn en het *Zuidelijk einde* van het *hooge Zwartkop* gebergte (over de Noordzijde der *Smith's Winkle-baai*) in de peiling *West* gebragt hebben, moeten zij het *licht* op *Kaap-Punt* tusschen Z. 2° W. en Z. 28° W. houden, tot dat het *Roman-klip licht* gepeild wordt tusschen N. 30° W. en N. 47° W., als wanneer zij naar hetzelve mogen aanhouden. Van dit standpunt laat men de klippen bij *Millerspunt* aan den eenen, en de *Whittle-klip* aan den anderen kant, op eene halve mijl afstand; In geval het weder mistig en het *gewitte merk en baken* voor de *Whittle-klip* niet duidelijk zigtbaar is, staat over de *Zuidzijde* van de *Hout-baai* eene *donkere piek*, welke, met *Elsey piek* (*Elsey peak*) in de peiling N. 42° W. gebragt, wel digt bij maar toch *vrij* doet varen ten Westen van de *Whittle-klip*. Op deze klip ligt alsnu geene *boei* meer.

(*De peilingen zijn genomen op het regtwijzend kompas, en de afstanden aangewezen door zeemijlen*).

's Gravenhage, den 28sten April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

KUST VAN TEXAS.

Haven van Galveston.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat blijkens bekendmaking van het *Treasury Department*, *Office Lighthouse Board*, te *Washington*, *twee Bakens* zijn geplaatst langs het vaarwater leidende naar de *haven van Galveston*.

Te rekenen van den *2den April jl.* zouden deze bakens des nachts *witte lichten der 6de grootte*, naar het stelsel van *Fresnel*, vertoonen.

Met denzelfden datum zoude het *licht* van het *lichtschip*, aan den ingang der *Galveston-haven*, gebluscht worden.

's Gravenhage, den 25sten April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat in de zoogenaamde *Snikkebalg*, tusschen het *Wierum-* en *Holwerd-Wad*, in 12 palmen diepte is gelegd eene *roode ton*, even bewesten een rug, waarop met laag water twee palmen diepte gevonden wordt, op de merken: de noordelijkste lichttoren te *Schiermonnikoog* in het midden van de twee kapen, op de *Engelsmansplaat*, en de toren van *Hantum* eene groote Windboomslengte bewesten den molen van *Ternaard*, miswijzend kompas.

's Gravenhage, den 4den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat ter aanduiding der droogten van het *Vrouwezand* langs den omtrek daarvan zijn geplaatst:

1°. eene zwarte ton tegen de Noord-westpunt van de drogte *Dwars in den weg*, in de diepte van 46 palmen en op de merken van:

de toren van *Workum* rakende aan het Zuiderhavenhoofd van *Stavoren* en de molens van *Noord-* en *Zuidmeer* om de Noord goed vrij van elkander;

2°. een drijfbaken met eene vaan aan den stok, in de diepte van 32 palmen en op de merken van:

den toren van *Hindeloopen* tusschen twee boerenwoningen bezuiden *Stavoren* en *Warns* in het *roode Klif*.

De diepten zijn gerekend bij gewoon laag water.

's Gravenhage, den 5den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

RUSLAND-OOSTZEE.

Lichttorens van Dagerort en Luzerort.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, ten vervolge van het *berigt aan zeevarenden*, voorkomende in de *Staats-courant* van den 28sten Maart jl., dat blijkens nadere bekendmaking der *Russische Regering* de lichttorens van *Dagerort* en *Luzerort* in de *Oostzee* gedurende *twee maanden dezes jaars*, van 15/27 *Mei* tot 15/27 *Julij*, *niet verlicht zullen worden*. Alle andere opgaven in dat berigt betrekkelijk de genoemde lichttorens en die van *Filsand* en van *Zeeel of Swalferort* blijven van kracht.

's Gravenhage, den 9den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, ten gevolge van het om de Oost overwerken der Westplaat in het zeegat der Maas, de 2de en 3de Witte ton zijn verplaatst moeten worden, liggende dezelve nu op de navolgende merken:

de 2de Witte ton: de toren van Rockanje een en een halve scheepslengte beoosten van het Posthuis in 28 palmen diepte met laag water. De

de 3de Witte ton: de toren van Monster aan het Hingaat van den Hoek van Holland in 20 palmen diepte met laag water, terwijl bij beide tonnen de ijzeren lichtopstand even vrij van den Westkant van het lichthuisje staat.

Moetende men zorg dragen vooral niet verder door te laten staan dan

de lichten in elkander, daar men dan aan den kant van het vaarwater tegen de Witte tonnen aan is.

's Gravenhage, den 17den April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen der regering te *Melbourne* als:

Australie.

1°. *Haven van Phillip.*

Omstreeks den 14den Februarij dezes jaars zal de bouw aanvangen van een *lichthuis* op *Swanspit*, op houten pilaren, in 12 voet (Engelsche) bij laag water, digt bij het tegenwoordige lichtschip.

Wanneer een genoegzaam aantal pilaren geheid zijn, zullen *twee witte lichten* aan eenen mast, op een der pilaren verzekerd, ontstoken worden.

Schepen, in de nabijheid van het *Swanspit* varende, moeten zorg dragen het nieuwe lichthuis, bij het passeren, eene goede ruimte te geven.

2°. *Hawke's baai* (Nieuw Zeeland).

Eene *roode boei* is geplaatst eene kabellengte Z. t. O. van het *Pania-rif* in de *Hawke's baai*.

De *Ahuriri Bluff* wordt van het rif gepeild Z. Z. W., afstand 2 Engelsche mijlen.

Het *Pania-rif* loopt N. O. en Z. W.; is 20 vadem lang en 5 vadem breed, de gemiddelde diepte op het rif is 12 Engelsche voeten.

Er zijn op het rif verscheidene gedeelten rotsgrond, waarop slechts 7 of 8 voet water staat; onmiddellijk *Oost-* en *Westwaarts* van het rif wordt het water dieper.

's Gravenhage, den 5den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Amerika. — Kust van Florida.

NIEUW KUSTLICHT BIJ DEN JUPITER-INHAM.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, blijkens bekendmaking van de Regering te *Washington*, het *lichthuis* bij den *Jupiter-Inham*, *Florida*, tegen den 1*sten Julij dezes jaars* voltooid zal zijn.

De toren heeft de gedaante eens afgeknotten kegels, en is van rooden briksteen. Hij is 94 Engelsche voeten hoog van het grondvlak tot het brandpunt des lichts, en dit brandpunt 146 voeten boven het oppervlak der zee verheven.

De toren staat:
op 26° 55′ 26″ *N. breedte*; en
» 80° 5′ 5″ *Lengte West van Greenwich.*

De lantaren is van ijzer, met schuinstaande glasregels.

De lichttoestel is *catadioptrisch*, *lenticulair* van de 1*ste grootte* naar het stelsel van *Fresnel*, en zal een *stilstaand wit licht* vertoonen *afgewisseld door heldere schitteringen bij tusschenpoozen eener halve minuut*, welk licht bij den gewonen staat des dampkrings van boord van een schip van 20 voeten hoogte boven het water, op een afstand van 20 Engelsche mijlen zigtbaar is.

Het licht zal voor het eerst *den* 10*den Julij dezes jaars*, na zonsondergang en daarna elken nacht ontstoken worden.

's Gravenhage, den 10den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking der *Napelsche Regering* als:

KONINGRIJK NAPELS.

Van *den* 15*den April dezes jaars* wordt een *havenlicht* ontstoken op de rots *Palumbo* in de haven van *Trapani*. Het is een *sideraal toestel* met *groen licht*, op de genoemde rots opgerigt, welke gelegen is op 639 mètres *West* $\frac{1}{5}$ *Noord* van den lichttoren van de *Colombaja*; deze lichttoren staat:
op 38° 1′ 53″ *N. breedte*, en
» 10° 9′ 54″ *Lengte Oost van Parijs*, of
» 12° 30′ 18″ *Lengte Oost van Greenwich.*

Het nieuw opgestelde licht is zigtbaar op 2 mijlen van 60 in een graad.

's Gravenhage, den 10den Mei 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Twaalfde* trekking der *Vijfde* Klasse van de 241ste *Staats-Loterij*, op Donderdag den 10den Mei 1860, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

Nº. 8792 een prijs van 1000 gulden,
» 12371 » » » » 1000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

*** Op Dingsdag, den 29sten Mei 1860, des middags ten 12 ure, zal door den Luitenant-Kolonel, belast met het toezigt over de Garnizoensbakkerij te Leiden, onder nadere goedkeuring van het Departement van Oorlog, publiek worden aanbesteed de leverantie van:

vier en een half Last Rhijn-tarwe, wegende minstens 77 Ned. pond per mud;

vier en een half Last Jarige Zeeuwsche Tarwe, wegende minstens 74 Ned. pond per mud; en

twee Last Jarige Inlandsche of Pruissische Rogge, wegende minstens 72 Ned. pond per mud.

Zullende de voorwaarden dienaangaande, van af heden tot den dag der aanbesteding, dagelijks van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, ter lezing liggen op het Bureau van genoemden Luitenant-Kolonel, in de Kazerne aan de Witte Poort alhier.

De gegadigden worden uitgenoodigd om, zoowel op den omslag, waarmede het inschrijvingsbiljet wordt ingezonden, als op [illegible] behoorende monsters, hetzelfde merk te stellen.

Leiden, den 9den Mei 1860.

De Luitenant-Kolonel voornoemd,
Swemmer.

AANBESTEDING.

De ondergeteekende, Kolonel en Plaatselijk Kommandant [illegible] ting Breda, als belast met het toezigt over de Garnizoens-bakkerij, is van meening om, onder nadere goedkeuring van het [illegible] Oorlog, op den 24sten Mei aanstaande, des middags ten [illegible] ten zijnen Burele aan te besteden, het leveren van:

8 Last Zeeuwsche Tarwe, minstens moetende wegen 7[illegible]
8 » Roode Rhijn-tarwe, » » » 7[illegible]
4 » Zeeuwsche Rogge, » » » 7[illegible]

Zullende de Voorwaarden dier levering van en met heden [illegible] gemeld Bureau ter inzage liggen.

Men is gehouden te zorgen dat, even als op de Monsters, de In[illegible] biljetten op den omslag of de buitenzijde met het Merk des In[illegible] gekenmerkt zijn.

De Kolonel voornoemd,
Bij afwezigheid,
De Kolonel Kommandant van het 2de regement [illegible]
G. J. Stieltjes.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Naarden zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbe[illegible]

1°. het Eenjarig Onderhoud van de Aardewerken en Be[illegible] te Naarden;

2°. het Eenjarig Onderhoud van de Metsel-, Timmer- [illegible] werken en Beplantingen van de Forten Uitermeer, [illegible] en Nieuwersluis en van de redouten op de Kortenhoef[illegible] en de Bloklaan.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden den 18den Mei [illegible] morgens ten elf ure, in het Amsterdamsche Veerhuis te Naarden [illegible] van den 11den Mei de Bestekken zullen liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Naarden.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, den 24sten April 1860, behoorlijk geregistreerd, is op verzoek [illegible] *Johannes Pook*, Koopman, wonende te Franeker, verklaard dat [illegible] vermoeden bestaat van het Overlijden van *Jan Jacobs Santstr[illegible]* telijk woonachtig geweest te Franeker, en wel sedert den tie[illegible] 1800 twee.

Voor Extract confor[illegible]
De Procureur van den Ve[illegible]
Mr. R. Y. Warmolts.

*** Allen die vermeenen mogten als Erfgenamen geregtigd [illegible] tot en zij die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn [illegible] onbeheerde Nalatenschap van wijlen den Weled. Gestr. [illegible] *Frederik Hendrik Bodeman*, 2den Luit.-Kwartierm., in ga[illegible] Utrecht en aldaar den 7den April 1860 overleden, worden [illegible] Opgeroepen, om zich ten spoedigste te vervoegen ten Kantore [illegible] Ondergeteekende, Curator in voormelde Nalatenschap.

Utrecht, den 11den Mei 1860.

A. P. van Bockom Maas, P[illegible]

*** De Erfgenamen onder het voorregt van Boedelbeschrijving [illegible] Nalatenschap van wijlen den Heer *Jacobus Schellen*, in leven L[illegible] te Nijmegen, maken bekend, dat zij op den 22sten Mei 1860, [illegible] middags ten 1 ure, ten Kantore van den Notaris *Robbers* te N[illegible] Rekening en Verantwoording zullen doen, en, ingeval geen ver[illegible] heeft, alsdan tot dadelijke uitbetaling overgaan.

Verbetering. — In ons nº. 109 is in eene der geregtelijke [illegible] digingen vermeld dat onder Curatele is gesteld Mejufvrouw [illegible] *Jonker*; men leze *Harmina Jonker*.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Donderdag 10 Mei 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. W. Sch.	$2\frac{1}{2}$	$64\frac{1}{16}$	$64\frac{1}{8}$	—
Dito dito	3	$76\frac{1}{8}$	$76\frac{1}{4}$	—
Dito dito	4	99	$99\frac{1}{16}$	—
Syndicaat	$3\frac{1}{2}$	—	—	—
Handel-maatsch.	$4\frac{1}{2}$	131	—	—
Belgie. Bij *Roth. schild*	$2\frac{1}{2}$	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en Co.* 1798 en 1816	5	$103\frac{5}{8}$	—	—
Dito 1828–1829	5	102	—	—
Dito 1840	4	$81\frac{1}{8}$	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	$90\frac{1}{4}$	—	—
Dito 1855	5	100	—	—
Engelsche	$4\frac{1}{2}$	—	—	—

	pCt.		
Spanje. Nieuwe 3% thans	$1\frac{3}{4}$	$36\frac{3}{8}$	36[illegible]
Amortisable		—	—
Buitenlandsche	3	—	—
Binnenlandsche	3	$45\frac{5}{8}$	45[illegible]
Portug. Te Lond.	3	$44\frac{1}{8}$	—
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	$49\frac{1}{2}$	49[illegible]
Dito Zilv. Nation.	5	$55\frac{13}{16}$	[illegible]
Dito Zilver 1849–1854	5	$70\frac{3}{8}$	—
Dito 1847–1852	$2\frac{1}{2}$	$26\frac{7}{8}$	—
Mexico. Londen.	3	—	—
Grenada id.	$2\frac{3}{4}$	—	—
Venezuela id.		—	—
Uitgestelde		—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	$95\frac{1}{4}$
Mexico			—
Spanje	3	»	—
Dito	$1\frac{3}{4}$	»	37
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70.80
Fr. Créd. Mob.			—
Binnenl. Spanje	3	»	$46\frac{1}{4}$
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	$36\frac{1}{2}$
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Nat. Metalliek	5	»	[illegible]
Binnenl. Spanje	3	»	[illegible]
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	[illegible]
Credit Prost.			

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Idem Nationaal			[illegible]
Wissel Londen.			[illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.